

Nogen, og man betragtede det ikke som nogen Nødvendighed for Indfødsretten, at man tænkte, sølte og talte paa samme Maade. Indfødsretten blev derfor givet saavel til Malabarere som til Lapper paa Norges Nordkyst, saavel til Fjolk, der vare fødte i Vestindien, som til Fjolk, der vare fødte i Kjøbenhavn. Nu anser man det for at være rigtigt, naar man meddeler Fremmede Indfødsret, at de skulle have været saa længe i Landet, at det kan antages, at de synpatisere med Landets Borgere, og at de ogsaa skulle have godtgjort deres Interesse for Landets Anliggender ved at tilegne sig dansk Sprog og opdrage deres Børn deri. Idet jeg nu gaar over til det foreliggende Lovforslag, tror jeg, det bør erindres med Anerkjendelse, at det første Udvalg, som Thinget i sin nye Skikkelse i Samlingen 1866—67 nedsatte angaaende denne Sag, har leveret en saa grundig og klar Belysning af det hele Spørgsmaal, at den siden — det er dog naturligvis ikke nogen Lov — er bleven det Grundlag, hvorpaa alle senere Afgjørelser af Indfødsret have støttet sig, saavel her i dette Thing som i det andet, uden at nogen væsentlig Afvigelse har fundet Sted. Jeg tror fremdeles, det bør anerkjendes, at Indenrigsministeriet med særdeles stor Omhu og megen Ueillighed søger for at skaffe alle de for nødvendige ansete Oplysninger tilveie, naar der foreligger Landstinget Begjæringer om Indfødsret. En Regel, som det høie Ministerium selv har sat, og som det derfor ogsaa har Lov at sætte til Side, er, at Ansøgningerne skulle være indgivne inden hver 1ste September; i Nar har Ministeriet ikke overholdt denne Termin, men det behøvedes heller ikke, da Rigsdagen blev udsat til November. Smidlertid er der ved et af Andragenderne — det findes i Betænkningen betegnet som Nr. 47 — maaste paa Grund deraf nogle flere Mangler, end det kan anses usseligt, at der er ved saadanne Andragender. Der faanes nemlig dels Oplysning fra de vedkommende Autoriteter om Ansøgerens Forhold og dels en Bekræftelse af Troværdigheden af de Mænd, fra hvilke han har indhentet Vidnesbyrd, hvilke ere dels private Mænd og dels Sogneraadets Formand. Da Ansøgeren har været her i Landet i 20 Aar, og da han paa de forskellige Steder, hvor han har opholdt sig, ikke kan skjønnes at have ladet sig nogen Brøde komme til Last, har Udvalget ikke for denne Mangels Skyld villet udelukke ham, og det saa meget mindre, som det har særlig Sympathi for denne Mand, fordi han vel ses at være født i Kongeriget Preussen, men dog ingen Tydsker er, men derimod en Polak. Naar en Mand intet Fædreland har, skal man vistnok ikke uden Nødvendighed negte ham et Fædreland, naar det er tydeligt, f. Ex. deraf, at han erhverver sig fast Ejenendom her, at han vil blive her i Landet, og der i Øvrigt er Vidnesbyrd, som man ikke har Grund til at forkaeste, for, at han er en brav og stikkelig Mand.

Smidlertid har Udvalget dog herved fundet sig foranlediget til at anmode det høie Indenrigsministerium om med den samme Kedebonhed, hvormed det i Øvrigt søger for, at Ansøgningerne bliver tilbørlig oplyste, at paalægge Autoriteterne at lade de Vidnesbyrd, der afgives af Private, bekræfte, fordi det jo ikke er muligt her i Thinget at have nogen Mening om Fjolk, der bo i en eller anden fjern Krog af Landet, og fremdeles at der, for saa vidt Vedkommende ikke har Opholdsbog, tidligere Skudsmaalsbog eller Vandrebog, bør fordres, at der er Straffeattester tilstede for vedkommende Øvrigheder, i hvis Retshedsden Paagjældende har opholdt sig. Saa-danne Straffeattester mangle for flere af nærværende Ansøgere's Vedkommende, men der er ingen Grund til at tro, at de ikke med stor Lethed ville kunne skaffes. — Den anden af Ansøgerne, med Hensyn til hvilken Udvalget har tilladt sig en Bemærkning, er Nr. 55, en Stræbermester i Skanderborg. Han er særdeles vel anbefalet saavel af Horsens som Skanderborgs Byraad, han har opholdt sig her i Landet 16 Aar, men det er kun den Ting at bemærke, at han i Aaret 1874 brød op med sine Børn og reiste til Tydskland og blev borte 4 Maanedes, uden at kunne godtgjøre, at det da ikke var hans Hensigt at blive borte. Han har imidlertid senere oplyst — det er en Oplysning, som velvillig er tilkommet mig fra den værende 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Søsien) — at naar den Paagjældende overdrog sin Beboelsesleilighed til en anden Mand af samme Profession, stede det kun i den Hensigt at holde Næringen ved Stedet, medens han havde til Hensigt, naar han havde opholdt sig nogen Tid i Udlandet, at vende tilbage til Skanderborg. Udvalget har derfor ikke foreslaaet ham udelukket.

Endelig skal jeg henlede Opmærksomheden paa det sidste Punkt i Betænkningen, som angaar nogle Ansøgere af tydsk Oprindelse, der ere bopliedende i Kjøbenhavn. De have oplyst, at deres Børn sege Undervisning i Petri Kirkeskole eller i Petri Realskole, og ere forresten særdeles vel anbefalede af Kjøbenhavns Magistrat; men da man af de tydske Ansøgere, som bo udenfor Kjøbenhavn, forlanger udtryffeligt Vidnesbyrd for, at Børnene faae dansk Opdragelse og Undervisning, fremtræder der her en vis Uighed, idet Undervisningen i Petri Kirkeskole saavel som i Petri Realskole er udelukket tydsk, saaledes at der dog ved Siden deraf meddeles Børnene en meget grundig og god Undervisning ogsaa i det danske Sprog og fordres skriftlige Udarbejdelser i dette. Udvalget erkjender naturligvis meget villigt, at det er et Forhold, hvorpaa Indenrigsministeriet ikke kan raade Bod, og det vilde forekomme os at være den største Ubillighed, dersom man pludselig efter i ti Aar at have taget det for Godt, eller ikke været opmærksom derpaa, nu overfor Fjolk, der for Resten ere vel anbefalede, vilde gjøre Van-